

Arrest

nr. 214 553 van 20 december 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LANDUYT
Bloemendalestraat 147
8730 BEERNEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat F. LANDUYT en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1995.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 3 december 2015 en dient op 7 december 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 4 mei 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 24 oktober 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U, A(...) B(...) A(...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadjiek te zijn. U bent geboren op 17 juni 1996. Tot uw dertiende woonde u in het dorp Shenaki, gelegen in het district Istalef van de provincie Kabul. U ging niet naar school en hielp af en toe een handje op het land van uw vader.

Na de dood van uw oom van vaderszijde I(...), ontspoon zich een grondconflict tussen zijn zoon S(...) R(...) en uw vader. S(...) R(...), een machtig jihadi commandant, meende dat hem meer toebehoorde dan zijn rechtmatig deel. Dit dispuut leidde ertoe dat S(...) R(...) uw vader in jullie boomgaard vermoordde acht à negen jaar geleden. Uw broer R(...) diende een klacht in tegen S(...) R(...) in het districtscentrum. S(...) R(...) kwam dit te weten en besloot uw broer te vermoorden. Toen uw oom langs moederszijde S(...) A(...) dit ontdekte, stuurde hij R(...) naar Europa en uw moeder en u naar Iran. Toen u ongeveer dertien was, verhuisde u naar Iran, meer precies naar Kohe Shahid Dar Baqian in Esfahan. U woonde er bij A(...), een vriend van S(...) A(...). U werkte in een steenslijperij. Ongeveer een maand voor uw vertrek werd A(...) opgepakt en gedeporteerd naar Afghanistan. In november 2015, op negentienjarige leeftijd, vertrok u vanuit Iran naar Europa. U vroeg op 7 december 2015 asiel aan in België.

Uw broer, A(...) R(...) (OV. (...)) vroeg asiel aan in België op 28 februari 2007. Nadat er door het CGVS op 24 oktober 2007 beslist werd tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, werd er door de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) subsidiaire bescherming toegekend aan uw broer op 26 februari 2008.

In het kader van uw asielaanvraag legt u uw taskara (kopie) voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U heeft evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld de artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aangetoond.

De reden waarom u niet naar Afghanistan zou kunnen terugkeren, is gebaseerd op een grondconflict in uw familie (Gehoorverslag B(...) A(...), dd. 04/05/2017, p. 12), wat ook door A(...) R(...) (O.V. (...)) als vluchtreden werd aangehaald toen hij in België asiel aanvraag in 2007 (gehoorverslag A(...) R(...) dd. 04/10/2007, p. 6-7)

Er dient echter te worden vastgesteld dat u dit grondconflict niet aannemelijk heeft kunnen maken doordat u uiterst vage verklaringen aflegt. Uw verklaringen stroken daarenboven niet met die van A(...) R(...) (O.V. (...)). Aan de hand van het door u bevestigde facebookprofiel van A(...) R(...) en de verklaringen van u en A(...) R(...) over de samenstelling van uw gezin werden bovendien enkele vaststellingen gedaan die afbreuk doen aan jullie broederschap en aan de geloofwaardigheid van het beweerde grondconflict.

Vooreerst dient aangestipt te worden dat de RvV A(...) R(...) de subsidiaire beschermingsstatus toekende nadat het CGVS in eerste instantie een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen had. De RvV achtte de verklaringen van A(...) R(...) omtrent hetzelfde grondconflict als datgene waar u zich op beroept immers coherent en geloofwaardig. Het is echter niet zo dat dit beschermingsstatuut van A(...) R(...) per definitie ook op u van toepassing is, louter en alleen omdat jullie zich op dezelfde feiten beroepen. Bij elke asielaanvraag dient immers gekeken te worden naar de individuele omstandigheden van de zaak aan de hand van de beschikbare informatie. Uw verklaringen en de informatie die vergaard werd aan de hand van het

facebookprofiel van A(...) R(...) werpen een nieuw licht op de geloofwaardigheid van het grondconflict waarover in het dossier van A(...) R(...) nog geoordeeld werd dat het aannemelijk was.

Er moet bovendien worden opgemerkt dat er heel wat vragen kunnen worden gesteld bij het vermeende broederschap tussen u en A(...) R(...) (O.V. (...)). Zo leggen jullie geen consistente verklaringen af over de samenstelling van jullie gezin. A(...) R(...) vermeldt twee broers en één zus: H(...), H(...) en L(...) (verklaring DVZ A(...) R(...) dd. 30 mei 2007, vraag 32). In zijn gehoorverslag vermeldt hij H(...) en L(...) (gehoorverslag A(...) R(...), p. 3). U daarentegen vermeldt slechts één broer: A(...) R(...) zelf (verklaring DVZ dd.16 februari 2016, vraag 17). Het is opmerkelijk dat u zegt slechts één broer te hebben en dat A(...) R(...) aanhaalde twee broers en een zus te hebben. Nog frappanter is echter dat A(...) R(...) uw naam, B(...) A(...), niet vermeldde toen aan hem gevraagd werd wie zijn broers en zussen waren. U geeft immers zelf aan dat u nooit een andere naam gebruikte (Gehoorverslag, p. 4). Deze vaststellingen doen heel wat vragen rijzen omtrent de exacte band die u met A(...) R(...) zou hebben.

Vervolgens slaagt u er allerminst in de uw asielmotieven aannemelijk te maken.

Vooreerst beschrijft u de verschillende elementen van het grondconflict bijzonder oppervlakkig. Zo slaagt u er niet in de grootte van de betwiste grond te benoemen (Gehoorverslag, p. 13). U stelt dat u niet weet hoe groot de grond is, maar meent dat het een grote grond is (Gehoorverslag, p. 13). Het CGVS reikt u daarop verschillende manieren aan om de grootte van de grond uit te drukken en vraagt om de grootte weer te geven in jerib of aan de hand van het lokaal waar het gehoor plaatsvindt (Gehoorverslag, p. 13). U zegt dat u het niet weet in jerib en dat u niet weet over welke grootte van het land ze een conflict hadden (Gehoorverslag, p. 13). U weet alleen te vertellen dat het land van de ene kant van een heuvel naar de andere kant van een heuvel loopt (Gehoorverslag, p. 13). Gevraagd naar eigendomsdocumenten, zegt u dat er eigendomsdocumenten waren die geschreven werden door een persoon (Gehoorverslag, p. 13-14). Wie de documenten schreef, weet u niet (Gehoorverslag, p. 14). U stelt dat u verder niets weet over deze documenten omdat u ze niet zag en omdat men er u niet over vertelde (Gehoorverslag, p. 14). U bent er niet van op de hoogte of uw vader al dan niet de hulp van de dorpsouderen inschakelde om het dispuut op te lossen (Gehoorverslag, pp. 14, 15). U voegt er nog aan toe dat uw vader misschien naar de moskee ging om het probleem aan te pakken (Gehoorverslag, p. 15). U zegt daarna dat hij "misschien wel of misschien niet" naar de moskee ging (Gehoorverslag, p. 15). Even later geeft u toe dat u het eigenlijk niet weet en dat het niet uw zaak was (Gehoorverslag, p. 15). Gevraagd naar de eigenaars van de gronden die naast de betwiste grond lagen, verwijst u eerst naar "mensen" om vervolgens toe te geven dat u deze personen niet kunt benoemen (Gehoorverslag, p. 14). Gezien uw nog jonge leeftijd toen de feiten plaatsvonden, kan niet worden verwacht dat u alle details over het grondconflict kan weergeven. Echter, gezien u nadien steeds met uw familie heeft samengewoond (Gehoorverslag, p. 6) en in België bij uw broer woont, die reeds volwassen was op het moment dat het grondconflict plaatsvond en bij wie u dus informatie had kunnen inwinnen (Gehoorverslag, p. 2), zou u wel voldoende elementen moeten kunnen aanbrengen die het grondconflict waarin uw familie verwickeld was en die jullie ertoe dwong jullie land van oorsprong te verlaten, geloofwaardig te maken. Het betreft hier immers sleutelelementen in uw asielaansluiting en de reden waarom uw gezin Afghanistan, jullie geboorteland, heeft moeten ontvluchten. Verwacht mag worden dat jullie dan in de jaren nadien toch over de redenen van de vlucht hebben gesproken en u daarover dus enige informatie over zou kunnen geven. De vaststelling dat u dat niet kan, ondermijnt ten stelligste de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Ook uw beschrijving van de persoon met wie u het grondconflict had, schiet te kort. U verklaart dat uw oom S(...) R(...) een commandant was die veel macht had in Estalef (Gehoorverslag, p. 16). U meent dat hij een jihadi commandant was en zegt dat hij een eigen groep had (Gehoorverslag, p. 16). Daar stukt uw kennis over S(...) R(...) (Gehoorverslag, p. 16). U zegt dat u verder geen informatie heeft omdat u vertrok (Gehoorverslag, p. 16). Gevraagd om wat meer uitleg te geven over de groep die S(...) Razaq had, zegt u dat ze jihadi waren en dat ze van mensen stalen (Gehoorverslag, p. 16). U slaagt er niet in om concreet een slachtoffer te benoemen die hij beroofde (Gehoorverslag, p. 16). U meent dat hij overal actief was (Gehoorverslag, p. 16). Gevraagd om dit te preciseren, stelt u dat hij overal naartoe ging en soms naar de bergen (Gehoorverslag, p. 16). Of hij ook buiten Estalef actief was, weet u niet (Gehoorverslag, p. 16). Wie zijn connecties waren, daar bent u zich evenmin van bewust (Gehoorverslag, p. 16). Gevraagd naar andere commandanten in zijn groep, stelt u dat er veel mensen in zijn groep waren (Gehoorverslag, p. 17). Er een paar benoemen lukt niet (Gehoorverslag, p. 17). Of S(...) R(...) andere gronden heeft, weet u niet (Gehoorverslag, p. 17). Waar S(...) R(...) momenteel woont, is u eveneens niet bekend (Gehoorverslag, p. 17). Opnieuw de kans geboden om nog extra

informatie te bieden over S(...) R(...) die u nog niet heeft kunnen aanbrengen, slaat u dit aanbod af (Gehoorverslag, p. 17). Er kan verwacht worden dat iemand wiens familie een grondconflict had met een bepaalde persoon, meer informatie kan geven over deze persoon. Ook al was u nog jong op het moment dat u Afghanistan verliet, dan nog kan verwacht worden dat u, intussen een volwassen man die zich sindsdien ruimschoots kon informeren, de persoon met wie uw familie een grondconflict heeft beter kunt omschrijven. Uw familie was namelijk door die persoon het land moeten ontvluchten. Het is dan ook merkwaardig dat u in de jaren na jullie vlucht geen enkele concrete informatie hebt vergaard over deze persoon, die nota bene toch ook uw vader doodde.

Vervolgens verschilt uw versie van de nasleep van het conflict danig met de versie die uw broer A(...) R(...) (O.V. (...)) bij zijn gehoor op het CGVS op 4 oktober 2007 aflegde. U verklaarde dat uw broer A(...) R(...) een klacht indiende tegen S(...) R(...) nadat die uw vader doodde (Gehoorverslag, p. 12, 15). Gevraagd naar de gevolgen van de klacht voor S(...) R(...), zei u dat hij een commandant was en dat de overheid hem niets kon schelen (Gehoorverslag, p. 15). U bevestigt expliciet dat hij niet naar de gevangenis diende te gaan (Gehoorverslag, p. 15). Deze versie van de feiten is volledig in tegenspraak met de versie die uw broer A(...) R(...) van deze feiten gaf. Volgens A(...) R(...) werd S(...) R(...) twee maanden na de klacht gearresteerd en verbleef hij gedurende vier maanden in de gevangenis (Gehoorverslag A(...) R(...), p. 7). Bovendien legden u en uw broer ook verschillende verklaringen af wat betreft het moment van het indienen van de klacht na de dood van uw vader. U meent dat de klacht enkele dagen na de dood van uw vader ingediend werd (Gehoorverslag, p. 18) terwijl uw broer stelde dat hij pas een maand na de dood van uw vader een klacht had ingediend (Gehoorverslag A(...) R(...), p. 7). Dat jullie versies aangaande de afwikkeling van het conflict zozeer verschillen, ondermijnt eens te meer de ongeloofwaardigheid van het hele gebeuren.

Enkele vaststellingen over het facebookprofiel van A(...) R(...) ontsieren daarenboven de geloofwaardigheid van het beweerde grondconflict ten zeerste. U bevestigde tijdens het gehoor het aan u voorgelegde facebookprofiel van A(...) R(...) (Gehoorverslag, p. 30). Zoals eerder aangehaald vermeldde A(...) R(...) H(...) en H(...) als zijn broers (Verklaring DVZ A(...) R(...) dd. 30 mei 2007, vraag 32). Er werd vastgesteld dat H(...) S(...) regelmatig op de facebookwall van A(...) R(...) schrijft en dat ook H(...) S(...) dat weleens doet. Dat deze mensen dezelfde namen hebben als de namen die A(...) R(...) vermeldde inzake de samenstelling van zijn gezin, doet vermoeden dat het hier over zijn broers gaat. Dit wordt nog eens versterkt door hun regelmatige likes aan A(...) R(...) en door het feit dat ze de naam S(...) gebruiken, een naam die u overigens zelf ook gebruikte vooraleer u deze corrigeerde naar A(...) (Verklaring DVZ dd. 16 februari 2016, vraag 1). Een andere onmiskenbare aanwijzing dat H(...) S(...) en A(...) R(...) broers zijn, is te vinden in de aanduiding op het profiel van H(...) S(...) dat B(...) S(...) zijn broer is. Op het profiel van B(...) S(...) staat aangeduid dat hij in Gent woont. U verklaart dat uw broer A(...) R(...) in Gent-Brugge woont (Gehoorverslag, p. 2), een Gentse deelgemeente. Op het profiel van B(...) S(...) valt een profielfoto op te merken die identiek is met een profielfoto van het profiel van A(...) R(...). Dit wekt het vermoeden dat het facebookprofiel van B(...) S(...) een tweede facebookaccount is van A(...) R(...). Kortom er zijn zeer veel indicaties dat H(...) S(...) de broer van A(...) R(...) is en ook enige indicaties dat H(...) S(...) de broer van A(...) R(...) is. H(...) S(...) en H(...) S(...) geven op hun facebookprofiel aan dat ze in Kabul te wonen. H(...) S(...) plaatste op 17 februari 2017 zelfs nog een foto op zijn facebookwall die genomen werd in Kabul International Airport. Dat H(...) S(...) en H(...) S(...) nog in Kabul zouden zijn, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het voorgehouden grondconflict. Het zou vreemd zijn dat de broers van A(...) R(...), die omwille van een grondconflict Kabul moest ontvluchten, gewoon in Kabul kunnen blijven wonen.

Wat de geloofwaardigheid van het beweerde conflict verder op losse schroeven zet, is de vaststelling dat op het facebookprofiel van A(...) R(...) staat dat hij in 2014 in Kabul was. Op zijn facebookprofiel werd op 3 augustus 2014 een check-in in Kabul geregistreerd. Deze aanwijzing dat A(...) R(...) naar Kabul gereisd zou zijn, een plaats die een centrale plaats inneemt in zijn vrees, schaadt wederom de geloofwaardigheid van het beweerde grondconflict.

Als gevolg van bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd het beweerde grondconflict aannemelijk te maken. Als reden waarom u niet naar Kabul zou kunnen terugkeren, verwijst u enkel naar dit grondconflict en uw vrees voor S(...) R(...) die daaruit voortspruit (Gehoorverslag, p. 31). U stelt dat er daarnaast geen andere redenen zijn waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Kabul (Gehoorverslag, p. 31).

Overigens dient ook opgemerkt te worden dat de vriendenlijst van het door u bevestigde facebookprofiel een zekere S(...) A(...) R(...) bevat. Op het moment dat de facebookpagina van S(...) A(...) R(...) aan u

getoond werd en daarbij gevraagd werd of dat uw oom S(...) A(...) was, zei u dat u denkt dat hij het is, maar dat hij vroeger een lange baard had en haar (Gehoorverslag, p. 30). Als nogmaals om bevestiging wordt gevraagd, herhaalt u hetzelfde (Gehoorverslag, p. 30). Dit is opmerkelijk aangezien het profiel van S(...) A(...) R(...) in uw eigen vriendenlijst aangetroffen werd en aangezien het CGVS kon vaststellen dat jullie elkaars profielfoto's liketen op facebook. Zo likete u de profielfoto van S(...) A(...) R(...) op 31 maart 2014 en likete hij uw profielfoto op 18 juni 2016. U verklaarde dat u geen contact heeft met S(...) A(...) (Gehoorverslag, p. 30), maar dat wordt op de helling gezet door uw facebookactiviteiten. U zegt ook dat S(...) A(...) een boer was (Gehoorverslag, p. 30); dat u er geen idee van heeft wat hij studeerde (Gehoorverslag, p. 30); en dat u niet weet of hij ooit in Kaboel woonde (Gehoorverslag, p. 30). In het begin van het gehoor meende u nog dat S(...) A(...) in Panshir woonde, maar op het einde van het gehoor zwakt u dat af door te zeggen dat hij in Panshir woonde toen u in Afghanistan was en dat u niet weet waar hij daarna naartoe ging (Gehoorverslag, pp. 10, 30). Van het facebookprofiel van S(...) A(...) R(...) valt af te leiden dat hij woont en werkt in Kabul en dat hij studeerde aan de Kabul Medical university en dat hij daarvoor naar de Habibia middelbare school ging, die tevens in Kabul gelegen is. In zijn vriendenlijst zijn ook heel wat mensen gelinkt aan Kabul. Geconfronteerd met de stelling dat S(...) A(...) werkt en woont in Kabul, zegt u dat hij daar misschien is en dat u er geen informatie over heeft (Gehoorverslag, p. 31). Dat uw vriendenlijst intussen niet meer zichtbaar is op facebook, is opmerkelijk. De vaststelling dat u een andere versie van de feiten schetst dan de versie op facebook, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid en wijst erop dat u probeert te verhullen dat u in Afghanistan over contacten beschikt en dat u zelfs in Kabul een netwerk heeft.

Uit het voorgaande blijkt dat u niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U heeft evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld de artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aangetoond.

De taskara die u voorlegt, slaagt er niet in om deze conclusie te veranderen. Er blijkt immers uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, dat zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Er kan dan ook weinig waarde worden gehecht aan dit door u neergelegde identiteitsdocument. Uw taskara ondersteunt dan wel uw verklaringen over uw herkomst, maar heeft geenszins betrekking op uw asielrelaas.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld,

waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Security Situation in Kabul province van 25 april 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt zich voornamelijk concentreert in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afgaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en dit voornamelijk in de Uzbin vallei. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen "high profile" doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen gevisieerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De informatie waar het CGVS naar verwees, werd toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève) en van "het beginsel van behoorlijk bestuur".

In een tweede middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/4 en 57/6 van de Vreemdelingenwet, van het Verdrag van Genève en van "het beginsel van behoorlijk bestuur".

Gelet op de nauwe samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middelen als volgt toe:

“III.2. Verzoeker wordt geconfronteerd met een beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd geoordeeld tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming.

III.3. Dat de wetgeving m.b.t. de motivering er strekt toe de formele motivering als een substantiële vormvereiste op te leggen. Dat de wetgever duidelijk de bedoeling had om de formele motivering als een substantieel vormvoorschrift op te leggen, zonder mogelijkheid deze motiveringsvereiste vervangen te zien door deze of gene motivering die de rechtsonderhorige wel op één of andere wijze bekend zou zijn.

*Dat ook het vereiste van motivering, zoals omschreven in andere bronnen van het recht is geschonden (LAMBRECHTS, W., *Geschillen van bestuur*, Kluwer, Antwerpen, 1988, p. 69-70, en verwijzingen). Dat ook hier betreft het een substantiële vorm vereiste (R.v.St, nr. 31.882, dd. 1 februari 1989).*

Dat de beslissing zelf niet voldoet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen (Arbeidshof Gent, 14 december 1994, R.W., 1995-96, 49). Dat de formele motiveringswet niet alléén een waarborg voor de burger die alzo vermag duidelijk kennis te nemen van al de elementen welke aan de basis liggen van de beslissing en van de draagwijdte ervan is (RvSt, NV Hoeve, nr. 45.623, dd. 30 december 1993; RvSt, SmetsJet, nr. 41.884, 4 februari 1993, A.P.M., 1993,43; RvSt, Scheire, 40.739, 13 oktober 1992; en RvSt. Verschaffel, m. 40.389, 10 november 1992; LAGASSE, D., 'La loi du 29 juillet 1991 relative a la motivation formelle des actes administratives', J.T., 1991,737; dr. Verslag, Senaat, (bijzondere zitting 1988) 1990-91, nr. 215/3, 16) maar ook een waarborg voor de goede werking van het gerechtelijk apparaat is (RvSt., A.S.B.L. Environment et Patrimoine écusinoir, nr. 44.847, dd. 9 november 1993; RvSt., NV Hoeve, nr. 45.623, dd. 30 december 1993; LAGASSE, D., 'La loi du 29 juillet 1991 relative a la motivation formelle des actes administratives', J.T., 1991, 737; Advies RvSt. dd. 21 oktober 1987, Senaat, (bijzondere zitting 1988) 1990-91, nr. 215/2, 6; RvSt., Damilot, 41.281, 4 december 1992, Cfr. RvSt, Warnants, nr. 21.635, 3 december 1981).

Dat het Internationaal verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juni 1951 en goedgekeurd bij Wet van 31 januari 1953, en het Protocol van New-York van 31 januari 1967 betreffende de Status van Vluchtelingen, goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967, een internationaal instrument met humanitaire doelstellingen is, hetgeen een soepele interpretatie en evenwichtige verdeling van de bewijslast vergt (BOSSUYT, M., " De vluchtelingendefinitie uit het Verdrag van Genève" in Binnen en buiten, Vluchtelingen op zoek naar recht, Tegenspraak Cahiers nr. 7., Kluwer, Antwerpen, 1988, p. 29).

III.4. Er dient te worden vastgesteld dat hij doorheen zijn verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt.

De reden waarom hij niet naar Afghanistan zou kunnen terugkeren, is gebaseerd op een grondconflict in zijn familie. Zijn verklaringen stroken wel degelijk met die van zijn broer Abdullah Rames (O.V. 6.051.460).

Vooreerst beschrijft hij de verschillende elementen van het grondconflict afdoende. Zo slaagt hij er niet in de exacte grootte van de betwiste grond te benoemen (gehoorverslag Bashir Ahmad, dd. 04/05/2017, p. 13). Hij weet niet hoe groot de grond is, maar meent dat het een grote grond is (Gehoorverslag, p. 13). Het CGVS reikt hem daarop verschillende manieren aan om de grootte van de grond uit te drukken en vraagt om de grootte weer te geven in jerib of aan de hand van het lokaal waar het gehoor plaatsvindt (Gehoorverslag, p. 13). Hij verklaarde dat hij het niet weet in jerib en dat hij niet weet over welke grootte van het land ze een conflict hadden (Gehoorverslag, p. 13). Hij weet alleen te vertellen dat het land van de ene kant van een heuvel naar de andere kant van een heuvel loopt (Gehoorverslag, p. 13). Men mag niet vergeten dat verzoeker nooit naar school gegaan is....

Gevraagd naar eigendomsdocumenten, zegt mijn verzoeker dat er eigendomsdocumenten waren die geschreven werden door een persoon (Gehoorverslag, p. 13-14). Wie de documenten schreef, weet hij niet (Gehoorverslag, p. 14). Hij stelt dat hij verder niets weet over deze documenten omdat hij ze niet zag en omdat men er hem niet over vertelde (Gehoorverslag, p. 14). Hij is er niet van op de hoogte of zijn vader al dan niet de hulp van de dorpsouderen inschakelde om het dispuut op te lossen (Gehoorverslag, pp. 14, 15). Hij voegt er nog aan toe dat zijn vader misschien naar de moskee ging om het probleem aan te pakken (Gehoorverslag, p. 15). Hij zegt daarna dat hij "misschien wel of misschien niet" naar de moskee ging (Gehoorverslag, p. 15). Even later geeft hij toe dat hij het eigenlijk niet weet en dat het niet zijn zaak was (Gehoorverslag, p. 15). Gevraagd naar van wie de gronden waren die naast de betwiste grond lagen, verwijst hij eerst naar "mensen" om vervolgens toe te geven dat hij deze personen niet kan benoemen (Gehoorverslag, p. 14). Gezien zijn nog jonge leeftijd toen de feiten plaatsvonden, kan niet worden verwacht dat hij alle details over het grondconflict kan weergeven. Het feit dat hij nadien steeds met zijn familie heeft samengewoond (Gehoorverslag, p. 6) en in België bij zijn

broer woont, die reeds volwassen was op het moment dat het grondconflict plaatsvond en bij wie hij dus informatie had kunnen inwinnen (Gehoorverslag, p. 2), maakt dat hij in theorie voldoende elementen moeten kunnen aanbrengen die het grondconflict waarin zijn familie verwickeld was en die hen ertoe dwong hun land van oorsprong te verlaten, geloofwaardig maken. Het CGVS vergeet dat men in familiaal verband niet veel meer praatte over deze feiten waardoor hij over weinig info beschikt. Het siert bovendien verzoeker dat hij niet voor zijn interview "gebriefd" werd over het grondconflict door zijn broer, maar eerlijk zegt wat hij weet.

Zijn beschrijving van de persoon met wie hij het grondconflict had, is voldoende. Hij verklaart dat zijn oom Sofi Razaq een commandant was die veel macht had in Istalef (Gehoorverslag, p. 16). Hij meent dat hij een jihadi commandant was en zegt dat hij een eigen groep had (Gehoorverslag, p. 16). Zijn verzoeker is dan naar Iran vertrokken en daar stopt zijn kennis over Sofi Razaq (Gehoorverslag, p. 16). Hij zegt dat hij verder geen informatie heeft omdat hij vertrok (Gehoorverslag, p. 16). Gevaagd om wat meer uitleg te geven over de groep die Sofi Razaq had, zegt hij dat ze jihadi waren en dat ze van mensen stalen (Gehoorverslag, p. 16). Hij meent dat hij overal actief was (Gehoorverslag, p. 16). Gevraagd om dit te preciseren, stelt hij dat hij overal naartoe ging en soms naar de bergen (Gehoorverslag, p. 16). Of hij ook buiten Istalef actief was, weet hij niet (Gehoorverslag, p. 16). Wie zijn connecties waren, daar is hij zich evenmin van bewust (Gehoorverslag, p. 16). Gevraagd naar andere commandanten in zijn groep, stelt hij dat er veel mensen in zijn groep waren (Gehoorverslag, p. 17). Er een paar benoemen lukt niet (Gehoorverslag, p. 17). Of Sofi Razaq andere gronden heeft, weet hij niet (Gehoorverslag, p. 17). Waar Sofi Razaq momenteel woont, is hem eveneens niet bekend (Gehoorverslag, p. 17). Opnieuw de kans geboden om nog extra informatie te bieden over Sofi Razaq die hij nog niet heeft kunnen aanbrengen, slaat hij dit aanbod af (Gehoorverslag, p. 17). Gezien hij nog jong op het moment dat hij Afghanistan verliet, kan niet verwacht worden dat hij meer weet.

Hij verklaarde dat zijn broer Abdullah Rames een klacht indiende tegen Sofi Razaq nadat die zijn vader doodde (Gehoorverslag, p. 12r 15). Gevraagd naar de gevolgen van de klacht voor Sofi Razaq, zei hij dat hij een commandant was en dat de overheid hem niets kon schelen (Gehoorverslag, p. 15). Hij bevestigt expliciet dat hij niet naar de gevangenis diende te gaan (Gehoorverslag, p. 15). Deze versie van de feiten is volledig in tegenspraak met de versie die zijn broer Abdullah Rames van deze feiten gaf. Volgens Abdullah Rames werd Sofi Razaq twee maanden na de klacht gearresteerd en verbleef hij gedurende vier maanden in de gevangenis (Gehoorverslag Abdullah Rames, p. 7). Dit komt omdat mijn verzoeker maar van tweede of derde hand informatie ontving over het proces tegen zijn oom.

Als reden waarom hij niet naar Kabul kan terugkeren, verwijst hij enkel naar dit grondconflict en zijn vrees voor Sofi Razaq die daaruit voortspruit (Gehoorverslag, p. 31). Hij stelt dat er daarnaast geen andere redenen zijn waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Kabul (Gehoorverslag, p. 31).

Overigens dient ook opgemerkt te worden dat de vriendenlijst van het door hem bevestigde facebookprofiel een zekere Sherin Agha Raufi bevat. Op het moment dat de facebookpagina van Sherin Agha Raufi aan hem getoond werd en daarbij gevraagd werd of dat zijn oom Shirin Agha was, zei hij verkeerdelijk dat hij denkt dat hij het is, maar dat hij vroeger een lange baard had en haar (Gehoorverslag, p. 30). Het profiel van Sherin Agha Raufi in zijn eigen vriendenlijst aangetroffen wijst op niets, gezien hij vrij aan iedereen een like deed. Zo likete hij de profielfoto van Sherin Agha Raufi op 31 maart 2014 en likete hij zijn profielfoto op 18 juni 2016. Hij verklaarde dat u geen contact heeft met Shirin Agha (Gehoorverslag, p. 30).

Daarnaast mag men niet vergeten dat mijn verzoeker op het moment van de feiten nog een kind was en de ganse feiten niet echt doorleefd heeft. Dit in tegenstelling tot zijn oudere broer Rames die wel goed op de hoogte was omdat hij een gans stuk ouder is. Toen zijn vader stierf was mijn verzoeker amper 12 jaar.

De vergissing omtrent de broers en zussen is begrijpelijk. Mijn verzoeker heeft één broer, Rames. Ook Rames verklaart dit. Hasib, Hamid en Lida zijn halfbroer en -zussen. Vandaar de verwarring..."

En

"III.2 Ten onrechte stelt men het CGVS dat er geen subsidiaire beschermingsstatus dient toegekend te worden.

Dat het rapport van het UNHCR "Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 stelt vooreerst duidelijk dat er algemeen probleem is in Afghanistan, dat recht geeft op subsidiaire bescherming (p. 9) :

"Afghans who seek international protection in Member States of the European Union (EU) and who are found not to be refugees under the 1951 Convention may qualify for subsidiary protection under Article 15 of EU Directive 2011/95/EU (Qualification Directive), if there are substantial grounds for believing that they would face a real risk of serious harm in Afghanistan. 14 In light of the available evidence presented in Section 11. C of these Guidelines, applicants may, depending on the individual

circumstances of the case, be in need of subsidiary protection under Article 15(a) or Article 15(b) on the grounds that they would face a real risk of the relevant forms of serious harm (death penalty¹⁵ or execution; or torture or inhuman or degrading treatment or punishment) either at the hands of the State or its agents, or at the hands of AGEs.¹⁶ Equally, in light of the fact that Afghanistan continues to be affected by a non-international armed conflict and in light of the evidence presented in Section II.B, 11. C, II.D and II.E of these Guidelines, applicants originating from or previously residing in conflict-affected areas may, depending on the individual circumstances of the case, be in need of subsidiary protection under Article 15(c) on the grounds that they would face a serious and individual threat to their life or person by reason of indiscriminate violence. "
(...)"

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.4. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.4.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De verzoekende partij verklaart dat zij geboren is in het dorp Shenaki, gelegen in het district Istalef van de provincie Kaboel en dat zij daar tot haar dertiende verbleef. Zij verklaart dat zich na de dood van haar oom langs vaderszijde I. een grondconflict ontspon tussen diens zoon S. R. en haar vader. S. R., een machtig Jihadi-commandant, zou immers van mening zijn geweest dat hem meer toebehoorde dan zijn rechtmatig deel. Dit dispuut zou ertoe geleid hebben dat S. R. de vader van de verzoekende partij in de boomgaard vermoordde toen de verzoekende partij twaalf à dertien jaar oud was. Daarop zou de broer van de verzoekende partij een klacht tegen S. R. hebben ingediend in het districtscentrum. S. R. zou dit te weten zijn gekomen en besloten hebben verzoekers broer te vermoorden. Toen verzoekers oom langs moederszijde S. A. dit ontdekte, zou hij verzoekers broer naar Europa hebben gestuurd en de verzoekende partij en haar moeder naar Iran. In Iran zou de verzoekende partij bij een vriend van haar oom langs moederszijde in Isfahan hebben verbleven. De verzoekende partij verklaart dat zij in

november 2015 Iran verliet en naar Europa kwam. De verzoekende partij stelt dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst vreest te worden gedood door S. R.

De Raad kan in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen geloof hechten aan het grondconflict dat aan de basis zou hebben gelegen van haar problemen in Afghanistan. De verklaringen die zij dienaangaand in het kader van haar verzoek om internationale bescherming heeft afgelegd zijn uiterst vaag, zoals genoegzaam blijkt uit volgende pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Vooreerst beschrijft u de verschillende elementen van het grondconflict bijzonder oppervlakkig. Zo slaagt u er niet in de grootte van de betwiste grond te benoemen (Gehoorverslag, p. 13). U stelt dat u niet weet hoe groot de grond is, maar meent dat het een grote grond is (Gehoorverslag, p. 13). Het CGVS reikt u daarop verschillende manieren aan om de grootte van de grond uit te drukken en vraagt om de grootte weer te geven in jerib of aan de hand van het lokaal waar het gehoor plaatsvindt (Gehoorverslag, p. 13). U zegt dat u het niet weet in jerib en dat u niet weet over welke grootte van het land ze een conflict hadden (Gehoorverslag, p. 13). U weet alleen te vertellen dat het land van de ene kant van een heuvel naar de andere kant van een heuvel loopt (Gehoorverslag, p. 13). Gevraagd naar eigendomsdocumenten, zegt u dat er eigendomsdocumenten waren die geschreven werden door een persoon (Gehoorverslag, p. 13-14). Wie de documenten schreef, weet u niet (Gehoorverslag, p. 14). U stelt dat u verder niets weet over deze documenten omdat u ze niet zag en omdat men er u niet over vertelde (Gehoorverslag, p. 14). U bent er niet van op de hoogte of uw vader al dan niet de hulp van de dorpsouderen inschakelde om het dispuut op te lossen (Gehoorverslag, pp. 14, 15). U voegt er nog aan toe dat uw vader misschien naar de moskee ging om het probleem aan te pakken (Gehoorverslag, p. 15). U zegt daarna dat hij “misschien wel of misschien niet” naar de moskee ging (Gehoorverslag, p. 15). Even later geeft u toe dat u het eigenlijk niet weet en dat het niet uw zaak was (Gehoorverslag, p. 15). Gevraagd naar de eigenaars van de gronden die naast de betwiste grond lagen, verwijst u eerst naar “mensen” om vervolgens toe te geven dat u deze personen niet kunt benoemen (Gehoorverslag, p. 14). Gezien uw nog jonge leeftijd toen de feiten plaatsvonden, kan niet worden verwacht dat u alle details over het grondconflict kan weergeven. Echter, gezien u nadien steeds met uw familie heeft samengewoond (Gehoorverslag, p. 6) en in België bij uw broer woont, die reeds volwassen was op het moment dat het grondconflict plaatsvond en bij wie u dus informatie had kunnen inwinnen (Gehoorverslag, p. 2), zou u wel voldoende elementen moeten kunnen aanbrengen die het grondconflict waarin uw familie verwickeld was en die jullie ertoe dwong jullie land van oorsprong te verlaten, geloofwaardig te maken. Het betreft hier immers sleutelelementen in uw asielaanvraag en de reden waarom uw gezin Afghanistan, jullie geboorteland, heeft moeten ontvluchten. Verwacht mag worden dat jullie dan in de jaren nadien toch over de redenen van de vlucht hebben gesproken en u daarover dus enige informatie over zou kunnen geven. De vaststelling dat u dat niet kan, ondermijnt ten stelligste de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Ook uw beschrijving van de persoon met wie u het grondconflict had, schiet te kort. U verklaart dat uw [neef] S(...) R(...) een commandant was die veel macht had in Estalef (Gehoorverslag, p. 16). U meent dat hij een jihadi commandant was en zegt dat hij een eigen groep had (Gehoorverslag, p. 16). Daar stopt uw kennis over S(...) R(...) (Gehoorverslag, p. 16). U zegt dat u verder geen informatie heeft omdat u vertrok (Gehoorverslag, p. 16). Gevraagd om wat meer uitleg te geven over de groep die S(...) Razaq had, zegt u dat ze jihadi waren en dat ze van mensen stalen (Gehoorverslag, p. 16). U slaagt er niet in om concreet een slachtoffer te benoemen die hij beroofde (Gehoorverslag, p. 16). U meent dat hij overal actief was (Gehoorverslag, p. 16). Gevraagd om dit te preciseren, stelt u dat hij overal naartoe ging en soms naar de bergen (Gehoorverslag, p. 16). Of hij ook buiten Estalef actief was, weet u niet (Gehoorverslag, p. 16). Wie zijn connecties waren, daar bent u zich evenmin van bewust (Gehoorverslag, p. 16). Gevraagd naar andere commandanten in zijn groep, stelt u dat er veel mensen in zijn groep waren (Gehoorverslag, p. 17). Er een paar benoemen lukt niet (Gehoorverslag, p. 17). Of S(...) R(...) andere gronden heeft, weet u niet (Gehoorverslag, p. 17). Waar S(...) R(...) momenteel woont, is u eveneens niet bekend (Gehoorverslag, p. 17). Opnieuw de kans geboden om nog extra informatie te bieden over S(...) R(...) die u nog niet heeft kunnen aanbrengen, slaat u dit aanbod af (Gehoorverslag, p. 17). Er kan verwacht worden dat iemand wiens familie een grondconflict had met een bepaalde persoon, meer informatie kan geven over deze persoon. Ook al was u nog jong op het moment dat u Afghanistan verliet, dan nog kan verwacht worden dat u, intussen een volwassen man die zich sindsdien ruimschoots kon informeren, de persoon met wie uw familie een grondconflict heeft beter kunt omschrijven. Uw familie was namelijk door die persoon het land moeten ontvluchten. Het is dan ook merkwaardig dat u in de jaren na jullie vlucht geen enkele concrete informatie hebt vergaard over deze persoon, die nota bene toch ook uw vader doodde.

(...)

Als gevolg van bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd het beweerde grondconflict aannemelijk te maken. Als reden waarom u niet naar Kabul zou kunnen terugkeren, verwijst u enkel naar dit grondconflict en uw vrees voor S(...) R(...) die daaruit voortspuit (Gehoorverslag, p. 31). U stelt dat er daarnaast geen andere redenen zijn waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Kabul (Gehoorverslag, p. 31)."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent, en worden derhalve door de Raad overgenomen.

Waar de verzoekende partij erop wijst dat zij nooit naar school gegaan is en dat zij nog een kind was op het moment van de feiten, is de Raad van oordeel dat hierin geen afdoende verklaring of verschoning kan worden gevonden voor de vaststelling dat de verzoekende partij nagenoeg geen specifieke informatie heeft omtrent elementen die raken aan de kern van haar vluchtrelaas. De verzoekende partij blijkt op het ogenblik van de feiten vooreerst niet dermate jong te zijn geweest dat zij zich redelijkerwijs niet bewust kon zijn geweest van wat zich in haar onmiddellijke omgeving afspeelde. Het betreft hier levensbepalende persoonlijke gebeurtenissen – de vader van de verzoekende partij werd vermoord, haar broer werd met de dood bedreigd en de verzoekende partij en haar familie verlieten hun land van herkomst –, waarvan mag worden verondersteld dat zij een dermate ingrijpende impact op de verzoekende partij hebben gehad dat zij de nood zou hebben gevoeld zich er in een later stadium van haar leven terdege over te informeren. Te meer daar zij zich op deze feiten beroept in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. De verzoekende partij toont overigens niet aan dat ongeschooldheid de verstandelijke vermogens aantast en zij hierdoor niet in staat is informatie betreffende haar persoonlijke vluchtrelaas in zich op te nemen en deze aan te reiken tijdens een gehoor in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. De loze bewering dat er in familiaal verband niet veel zou worden gepraat over deze feiten kan niet overtuigen, gelet op het onmiskenbare belang van deze informatie voor onderhavig verzoek. Waar de verzoekende partij aangeeft dat zij voorafgaand aan haar gehoor niet door haar broer werd "gebriefd", kan redelijkerwijze worden verwacht dat de verzoekende partij juist wél door haar broer zou zijn ingelicht, te meer zij aangeeft dat haar broer goed op de hoogte was van de feiten omdat hij een stuk ouder is dan haar.

De verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Zodoende doet zij geen afbreuk aan de hoger weergegeven motieven van de bestreden beslissing. Zij vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door de verzoekende partij niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind.

De geloofwaardigheid van de verzoekende partij wordt bijkomend geschaad door de vaststelling dat gegevens van de Facebookpagina van haar oom langs moederszijde S. A. bepaalde verklaringen van de verzoekende partij omtrent deze oom op de helling plaatsen. In de bestreden beslissing kon dienaangaand op goede gronden als volgt worden gesteld:

"Overigens dient ook opgemerkt te worden dat de vriendenlijst van het door u bevestigde facebookprofiel een zekere S(...) A(...) R(...) bevat. Op het moment dat de facebookpagina van S(...) A(...) R(...) aan u getoond werd en daarbij gevraagd werd of dat uw oom S(...) A(...) was, zei u dat u denkt dat hij het is, maar dat hij vroeger een lange baard had en haar (Gehoorverslag, p. 30). Als nogmaals om bevestiging wordt gevraagd, herhaalt u hetzelfde (Gehoorverslag, p. 30). Dit is opmerkelijk aangezien het profiel van S(...) A(...) R(...) in uw eigen vriendenlijst aangetroffen werd en aangezien het CGVS kon vaststellen dat jullie elkaars profielfoto's liketen op facebook. Zo likete u de profielfoto van S(...) A(...) R(...) op 31 maart 2014 en likete hij uw profielfoto op 18 juni 2016. U verklaarde dat u geen contact heeft met S(...) A(...) (Gehoorverslag, p. 30), maar dat wordt op de helling gezet door uw facebookactiviteiten. U zegt ook dat S(...) A(...) een boer was (Gehoorverslag, p. 30); dat u er geen idee van heeft wat hij studeerde (Gehoorverslag, p. 30); en dat u niet weet of hij ooit in Kaboel woonde (Gehoorverslag, p. 30). In het begin van het gehoor meende u nog dat S(...) A(...) in Panshir woonde, maar op het einde van het gehoor zwakt u dat af door te zeggen dat hij in Panshir woonde toen u in Afghanistan was en dat u niet weet waar hij daarna naartoe ging (Gehoorverslag, pp. 10, 30). Van het facebookprofiel van S(...) A(...) R(...) valt af te leiden dat hij woont en werkt in Kabul en dat hij studeerde aan de Kabul Medical university en dat hij daarvoor naar de

Habibia middelbare school ging, die tevens in Kabul gelegen is. In zijn vriendenlijst zijn ook heel wat mensen gelinkt aan Kabul. Geconfronteerd met de stelling dat S(...) A(...) werkt en woont in Kabul, zegt u dat hij daar misschien is en dat u er geen informatie over heeft (Gehoorverslag, p. 31). (...) De vaststelling dat u een andere versie van de feiten schetst dan de versie op facebook, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid en wijst erop dat u probeert te verhullen dat u in Afghanistan over contacten beschikt en dat u zelfs in Kabul een netwerk heeft.”

In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat zij tijdens haar gehoor verkeerdelijk heeft verklaard dat het Facebookprofiel van S. A. R. dat van haar oom S. A. betreft. Zij meent dat het feit dat dit profiel in haar vriendenlijst kan worden aangetroffen op niets wijst aangezien zij vrij aan iedereen *likes* uitdeelde. Het betreft hier loutere beweringen *post factum* die niet kunnen overtuigen.

Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt de verzoekende partij enkel haar *taskara* neer. Dit document houdt evenwel geen verband met de vervolgingsfeiten op grond waarvan zij bescherming vraagt.

Gelet op het voorgaande, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan de verzoekende partij het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan er geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in hoofde van de verzoekende partij vastgesteld worden.

2.4.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan:

“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij deze motieven niet aannemelijk maakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Afghanistan zou hebben gekend.

Met betrekking tot het eventuele risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht het volgende stellen:

“Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Security Situation in Kabul province van 25 april 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt zich voornamelijk concentreert in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en dit voornamelijk in de Uzbin vallei. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen “high profile” doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen geviséerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Uit de meer recente landeninformatie die door de verwerende partij werd bijgebracht middels de aanvullende nota die door haar werd neergelegd op 21 november 2018 (EASO Country of Origin Information Report “Afghanistan. Security Situation - Update” van mei 2018; EASO Country Guidance “Afghanistan – Guidance note and common analysis” van juni 2018) kan niet blijken dat de veiligheidssituatie in de provincie Kaboel inmiddels in die zin is gewijzigd dat het niet langer opgaat te stellen dat er actueel voor burgers in deze regio geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Waar de verzoekende partij onder verwijzing naar het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan” van 6 augustus 2013 betoogt “dat er een algemeen probleem is in Afghanistan, dat recht geeft op subsidiaire bescherming”, stelt de Raad vast dat *in casu* een recentere versie van voormeld rapport van UNHCR in rekening is genomen. Deze richtlijnen van 19 april 2016 bevestigen het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Nergens adviseert UNHCR in deze richtlijnen om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de verzoeken van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan. De verzoekende partij brengt geen recente informatie bij waaruit anderszins kan worden besloten.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat de verzoekende partij geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in haar hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

De verzoekende partij toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.5. De raadvrouw van de verzoekende partij bevestigt ter terechtzitting van 28 november 2018 dat de passage van het verzoekschrift waarin verwezen wordt naar “*het profiel van zijn oom*” geen betrekking heeft op de verzoekende partij *in casu* en aldus een materiële vergissing betreft.

2.6. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.7. De Raad benadrukt dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die/dat zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet de minste toelichting geeft op welke manier zij artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe dit artikel zou geschonden zijn. Artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op de intrekking en opheffing van een internationale beschermingsstatus, daar waar de *in casu* bestreden beslissing de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betreft.

De verzoekende partij licht evenmin toe op welk rechtsbeginsel zij doelt waar zij “*het beginsel van behoorlijk bestuur*” geschonden acht. Deze schending wordt derhalve niet dienstig aangevoerd.

2.8. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS